બનામે ખુદા.

ઓ [illegible]નલ મુંબઇ નાટક કંપની કે વાસ્તે,

ઉર્દુ જબાનમે ખેલ નામે

ગુલરૂખસાર

કે

ગાને.

મુંબઈ:—

ધી જ૦ ન૦ પીતીત પારસી ઑરફનેજ કેપ્ટન પ્રીન્ટીંગ વર્કસ.

સને ૧૯૦૫ સંવત ૧૯૬૧

બનામે ખુદા.

તમાશા.

ગુલરૂખસાર.

ગાના—૧.

મઓલા ન્યારે ગુન તે હારે દીયા અએશો
આરામ કયા રીંનદોં કા નામ—મઓલા.
હમેન વો કાંમ કીયા આલમમે નાંમ કીયા.
જગને સલામ કીયા સબ હારે વારે બાલે
શેખી વાલે ગાલે ગાલે જો ચાહે, દેખો શાંન
બાંકે ખાંન વાહવા વાહવા વાહવા વા—મઓલા.
પીએ તાડીકે જાંમ ખુશી હરખાસો આંમ
ખાએ ખાને તમાંમ આજ મન માંની, ખેલે
કુદે આજ હીલમીલ શાદ હુએ દીલશાદ
હુએ તાડી લે લે પીછે ખેલે પીઓ પીઓ
પીઓ જીઓ જીઓ જીઓ યારોંસે આંખે
મીલાએગા ન કો કોઇ ફસાદ સબહી રહે
શાદ સદા આબાદ—મઓલા.

ગાના—૨.

જીયામે અંમ વાકી તર ગએ બરે ધરસે
સંવર ગએ, ભર ગએ તર ગએ હર ગએ
જાન હમખાંન હમખાંન—અરે બરે.
શાદીમે મેવે ખુબ મીલેંગે પીસ્તે ચારોંજી
બાદાંમ જામ કભી ખુબ કભી ખાઉંગા
મએ આંમ શીર માલે બે મીસાલે ખીરકી
થાલે મએ તોલું પાએ નાંન ખાંએ નાન
બર ગએ તર ગએ હર ગએ—અરે.

ગાના—૩.

હો સુખ જીયા કનચન કુલો
સભી ચમન કલીયાં ગુલ
ચમન ચમન ફુલવારી
ગોદી જીયામે શાદ

ગાના—૪.

[illegible] નીત નીત આએ દીખલાએજા બન સારેબાગ—મોરે.
દીલ [illegible] [illegible] ખુશ હુઆ જાં જગસે પ્હાં પોહોંચા નીશા
નીસદીન [illegible] નીસદીન આ પ્યારે નીસદીન આ નીસદીન આ
તન મન [illegible] સબકી વારે અબ ખુશ જુગ જુગ જી ખુશ જુગ
જુગ જી—મોરે.

ગાના—૫.

ચલો દેખે પાહાડીઆં ખાડીઆંજી હર ઝાડી
હર બાડી હુઈ ભારી દુશવારી હમારી તુમ્હારી
નીયારી હએ ખ્વારી—ચલો.
જુતોસે હો કહીં બારી ન આરી જારીસે
હોવે ન ખ્વારી ઢુંડે સારે જંગલ જંગલ
દંગલ દંગલ સંગલ સંગલ તમાંમ રૂમ
તમાંમ શાંમ હરએક ગાંમ.
ઝાડીઆં કયારીયાં પ્યારીઆં ન્યારીઆં સારી—ચલો.

ગાના—૬.

દીલ છીન છીન લેત દરશન તોરે કએોનસી
જાએ મન હાએ ઘભરાએ નહી ચહેન—દીલ.
ચએન આત જરી આજ ન મોહે બે ગુલ
બાગ ન સોહે જરત જાન જાનજો મોરી બીન નીશાન—દીલ

ગાના—૭.

તુજ બીન કબ ખુદા સુન લે
અબ લાગી પ્રેમ આગ દર્દ દેખત પલછીન તનમન—સુઝ
અરજ કરત તોસે અબ ઝટપટ ગુલસે મીલાદે
બારી દાતા તોરી શાંન અલમ પવન ચલત રહત સનનનનનન તુજ.

ગાના—૮.

બાગમે યાર ફુલથે હાર ખારથે ખ્વાર શાદ
શાદ બાગ બાગથી વો આલા આંધીવાલા ;
ઝોકા આયા, ખોઇ પ્યારી જાની, દેખી એ હએરાની
હોગા કોઇ જીન કા કાર—બાગમે
દીલબર પ્યારી છુટી કીસમત ન્યારી ફુટી
ગુલસે ખાર હું ગમસે તાર હું. હારા હું બેચારા,
મારા હું આવારા, ખ્વાર જાર જાર જાર ગુલને
છોડા મુંહ હએ મુંડા, દીલકા ફોડા, ગમને તોડા,
સર હએ ફોડા, હું. આ, બેજાના નાઝાર—બાગમે.

ગાના—૯.

હરઘટ તું આયા જગને ન પાયા
છાંના હએ ગુલશન જંગલ ભાયા—હરઘટ.

દેખું જીધર તુહી હૈ. દીખાઈ
કરમસે તેરે નજર સંબ આયા—દ

ગાના—૧૦.

હોવે કરીમ આસાની હોવે રહીમ આસાની
નાદીર દુર હર બરબર હર દરદર હર ઘરઘર
બતાદે સુનાદે દીખાદે જાને લાવે સંવરે સંવરે—હાવે.
દારૂકો પીલફુઓરે એ જાના હું કે કરની હએ
સએર અબ વો ગુલ મીલે ફીર જાકર વાંહાં
અએ બખત બખએર—જાવે

ગાના—૧૧.

ઊધર બનમે બન ગીલે બડા સુન અએ પ્યારે
બાં ઓકો જા મીલે જાની આંની બાંની રવાંની
દવાંની ખઓફ હએ ન જાંની શાદ રહે
શાદ મીલે સાફ એ નીશાની—ઊધર.
પાઈ પ્યારી બતીયા બલબલ જાણી જાકર મનકી
આસ મએ પાંણે સમન બરનકે
ઝટપટ લાગી કુચ્છબી ખઓફ ના ખાણી—ઊધર.

ગાના—૧૨.

લાખો સમન બદન કંદ બાત વાલીઆં
યગાના દાના ખુશ પરીહએ કાફ બરા રંગ
ગુલો ડાલીયાં—લાખો.
પર નહી પસંદ હમે તુહીં દીલબંદ હમે
તોરે પરસારે દુર બરબર થાલીઆં ખજાના
જાંનાં—લાખો.

ગાના—૧૩.

પાઇ કએસી ઓકવી મુજે મુરખ તએ મુરખ તએ
મેરા જો ધ્યાન પડા પ્યાર હો બનબન
મેરે ગજબસે રાજપાટ ધન તજોહી—પાઈ
સામાં નરીમાં મેરે વારીસ હએંગે ઊનકો ખબર
હોગી મેરી આવેંગે જુરૂરી મુજકો લેને અજલ
ખેલ રહી હએ તેરી—પાઇ.

ગાના—૧૪.

જો ન માંને કહા તું છોડુ નહી જીન્દા.
શરમીન્દાં ન બન સીડન—માંને
શરમ પકડ જબર નકર કાહેકો સતાવે પ્યાર
હો ઝટપટ મરજા જીઆ જો જલાવે ચએન
નહી પાવે આબરૂ ગવાવે મુજે કયું સતાવે
મુજી બચ્ચા કયા હએ તુને મુજકો સમજા.
દુર દુર હટ=માંને=

ગાના—૧૫.

ન બનાયા ભલા મુજસે કંયું બીગડ ગઇ
જાન તોરી મરજી મએ કુચ્છ ન કરૂજી—જાન.
અ ક્રમીને કરતા બદજાતી હએ તું
હ ીસમત કયા એ દીખલાની હએ તું
અએ બાતે કભી ન સુનુંગી આઓજી
આઓ તુમ્હે પ્યાર કરૂજી કમ નહી તેરી
જોડ કા હું જી—જાન.

ગાના—૧૬.

જનમ જનમ ગુન પલછીન ગાવે સુન પ્યારે દેખી
તોરી યારી ન્યારી, વારી જાવેં જાવેં—જનમ
રબકી યારી અલઅત ભારી નીરગુન હમ સુન
કયા હએ વોહી લાયા જો મએ આયા
તુજે પાયા ખુશ ખુશ અમ ગુલ પાવે—જનમ.

ગાના—૧૭.

કુલે કુલે દુખ ભુલે સુન ગુલ હો સુખી
સખીઅન તોરે આંગ નમે નીત ઝુલે—કુલ
સજન સજન નીત પુકાર મત બીસાર રખ આધાર
હર દુખ સુખ હોવે ચમન હો બન તું બન
મધન ફીર બાહાર દેખે આવે ડારે સંવરીયાં
ગરબાંઈ ગોદ ભરે કુલને સરે મોહન તેરા મીલ જાવે—કુલ.

ગાના—૧૮.

મેરી પ્યારી જીએ તું શાદ રહે વારી ઊલફતસે
આંબાદ રહે—મેરી.
યારી સુન બદ હએ પ્યારી ગુન બદ
કરે જોરે સદા બરબાદ રહે—મેરી.
જીસ દીલમે યારકી યાદ રહે કહો કએસે વો
આબાદ રહે—મેરી.
બદતર ઇનસાં જાની તુ હએ પ્યારી
મુસુફસાંની તું હએ હાં હાં હાં પ્યારી હાં હાં હાં હાં—મેરી.

ગાના—૧૯.

સબ અલબેલે હીલમીલ ખેલે ખેલ નીરાલા આંન
ખાવે કેલે પાવે ધેલે ગાવે લેલે તાંન—સબ.
કુલોંસે સંબી સંગ રંગીલે સારા જંગલ બાગ
હમ સબ ખેલે મીલજુલ બોલે મએના કોયલ જાગ
સરવરશાન સબ જીશાંન અફસર આંન બરતર માંન—સબ.
શએતાંનોસે હમ હએ જીયાદા જુનોંકે સરદાર
બનમે પાવે કયા ખાવે ઇનસાંનોકો માર
હમ શએતાંન બેઇમાંનકે સુલતાંન આલીશાંન—સબ.

ગાના—૨૦.

બજાએ ચંગ સાએ તીલંગ જમા[illegible]ંગે મચા[illegible] —
પકડ જકડ અમડ બમડ નચા હુએ, રંગ નચાં [illegible]—બજાએ
આવે જો કોઇ વ્હાં બહુ ખીસાલ ખીંચે [illegible]
ઝપટકે ખાલ ખુનસે ઉસ્કે કરદે લાલ
જંગલા સારા બંગલા સારા ચીર ફાર
ડાલે સબકો—બજાએ.

ગાના—૨૧.

દુર પરીયાં બનાવે જાંન શાંન વોહ મેરી
હુએ કએોલ એ દેકે ચલદી
પ્યારે શાદી કરૂંગી જલ્ડી
મએ જાનાં દીલજાની વો મેરી—દુર.

ગાના—૨૨.

બારી જરા દેખલે કરદે ઈશારા હો ભલા—બારી.
જા કરૂ ગુલસે કલામ અબ ખીલે કલીયાં તમાંમ
તુંહી હુએ દુખ સુનતા સબકા કએસે માગું ના હોઆ.—

ગાના—૨૩.

આહા આયા કયા હુએ અચ્છા એ નીવાલા
મુંદુ સલોના ખુબ હોએગા
મએ હું કજા બોલા જો આ જાંન ખોએગા
ચુપ શએતાંન, લો એ કાંન સર તોડું આંખ
ફોડું નાક કાડું હાથ મોડું પએર તોડું
ચલ દુર હો.—

ગાના—૨૪.

જોગન હો ગઇ ખો ગઇ બાત જબસે પીયાકી
ખુશ લગી ગાત—જોગન.
યાદ પડે મોહે નીત વોહ પીયારા કલન પડત જીયા જાત.—

ગાના—૨૫.

તાજરાજ તાજરાજ અટલરાજ હો સુનો હોવે
મુબારીક વુમકો પરી તખ્ત તાજ હો—તાજ
ચાહત દીલસે દુર હો સારી ગએર જીન્સકી
અબ ઇમરત જલરસ પીઓ શાદ હો શાદી
કરલો તબ, સરવર અફસર બહેતર ખુશતર
ગહોર નાદીર સુન્દર સુન હમ જીનસોંમે રહો
શાદમાં સુખમે રહો ન દુખ સુખમે રહો
ન દુખ સુખમે રહો ન દુખ દુખ—તાજ.

ગાના—૨૬.

જાકે પીઉં મએ પહેલે ઉન લીનોકા સીના ઉનકે
ઝાડું ગયા કાઢું સીસ બાઢું લહુ ચાટું—જાકે.
આવીકે જાદુસે જાદુસે ટોનેસે હું મએ આસે
ભોકી ખાલા, બતાનીકા દેહું દાંત આંખે હજારો
બલાએ મુજે માને કાલીકા અબી મએ હું જાને
બલદું મજેકે એ ખાંને કરજી ખુશી મએ
સાંમરીમ—જાકે.

ગાના—૨૭.

લેતી મએ કબકી નીકાલ જાંન તોરી
રૂખકી મુખપે તોરે આંખ ડાલ માંન મોરી—લેતી.
અગર નજર ન કર કસર તું કર અભી બતાદું તુઝે
પ્યારે ન માર મએ માનેજો કેહેનાં તએ
મતકર બહડકર ટરટર કમતર બદતર અમતર
અહેકર—તોરી.

ગાના—૨૮.

નજર પડે આપ ચદ્ર ચાહત જો જનીયાં—નજર.
કુદરત સબ છંદ સબી સહેરકી બતીયાં
દેખત સુખ રહે કબી બશર ન સુન્યાં
કરંગી જાન ન ધતીયાં કે તોસે લાગો લગનીયાં—નજર.

ગાના—૨૯.

સુનો કાહેકો હોવત પરીશાંન
નાદરમાંનથી ઇસીઆંન નીધેઆંન લેલી જાન—સુનો.
ભુત બલાસે ધાત દગાસે કુલબન ખાલી જાન
દેખ પડા એ શાંને ખુદાસે ગુલશન આલી
શાંન, ખુશ હુઇ જાંન, અબ બચી જાન, મીલ ગઇ
જાન, ગુલ મોરી જાન, અબ મએ મુજતર,
ગુલસે મીલકર, ખુશી હોવે ચલકર સુખી હોવે જાન—સુનો.

ગાના—૩૦.

ચમન બીચ મસ્ત સબી મીર્ગ નએનો વાલીઆ
જોબન સોહન મોહન ચાંન ગુલકી પ્યારી ડાલીઆં—ચમન.
નએોબત બાજે ક્યારે કડક ધુમ બાવન છલબલ આજ યાં
બાન બાન હએ સબકી પ્યારી જબ જી બજને તાલીયાં—ચમન.
રહેમત રબકી બનકર બાદર બરેસ યુંહી દીન રએન યાંહાં
ખુશ હો ખુશ હો સખીયાં ગાએ હીલમીલ
નાચે વાકર્પીના—ચમન.

ગાના—૩૧.

ક્યારે સબકા સોહન સીના સબી પ્યારી મોહેનાં
રંગ રૂપ છબીલા કીના—સબી.

હરી ભરી મજલીસ હરગુલ નરગીસ ગુલ મેંહેં
કોઇ બેઠા બરતર બહેતર પ્યારી સુરત સે.
ચમન એ નીત ફુલા
રબ તોરે વારી જીઆએ નીસદીન બરસત
રહેમત તોરી પલછીન તુહી પીયારા તુહી
નીયારા તુહીં જીઆ મોહેતીની—કયારે.

ગાના—૩૨.

સનકી પવન ચમન બરન સુન જબ પ્યારી મેરી
બીપતા સભી કઠન કઠન ગઇ મીટ દઇ મારી—સનકી.
ધીર્જ દેવન સુંદર અએસી પવન ઉધર
કએસે આઇ નજર નહી પાઇ ખબર
પલ મેરે રબનેરે દુખસે નીકાલા કલીઆં
ખીલીઆં વહી સબસે નીરાલા મન વારીરે—સનકી.

ગાના—૩૩.

તુમ સબ જહેરી મએ જહેરા મચલ ન બહેરી મએ બહેરા.
ચલચલ મનચલ છલબલ મતચલ રહો તુહી બહેરા મુવે સદા.
ગડબડ ખડબડ મતકર મીલકર મએ હું બકબક કબ સુનતાં
એક ન માનો બનો મત પાગલ ચાહતા ખેલ નહી અચ્છા.
ચલ હી મુવા બકતા કયા હએ પાગલ આપ બને તું જા—તુમ.
ઇધર ઉધર ગુજર બસર નીડર મઓજી હું બાંકા જવાં
વાહરે નીયારે તું ધોબી કે કુત્તે ન ઘાટ ન ઘરકા અબ આયા યહાં.
સુનો પાઈ ન દમડી ઘરસે.
કુચ્છ સીકે જબ મીલતે.
તબ ખંજરી લેકે હીલતે.
બાજા સદા ગીલે જરસે
કીસકી ખંજરી તું કયા સમઝા.
શાદી કરૂ ના ડરસે.
અલબત દુગા નીત પેહરા—તુમ.

ગાના—૩૪.

જીના ના સોહાવે જાની બીછડા જો—જીના.
બે પી હુ મએ સોતી તોતી રોતી ધોતી મોતી ખોઇ ચએન
નહી મન પાવે—જાની.

ગાના—૩૫.

કયું. બુલાયાથા. છીપકે ધુંન બારી એહી.
અબરે ન્યારી જીઆકી દુલારી ગુલ પ્યારી—કયું.
સબ હું ખબર નહર સજન સુંદર મતકર.
ચીંતા સુખ બુધ મત હર બતાઊંગી જીતાઊંગી.
સુનાઊંગી મનરે સજન વારૂ પલ છીન દીન દીન
તુજપર—કયું.

ગાના—૩૬.

હક કહું દમમેં હએ જબતકે યહાં દમ બાકી
સુકકા રખતી નહી મેરી જબાં સમ બાકી—હક.
કોઇ ઇન્સાં હએ ઉસીપર હએ ફીદા જર દીલસે
દેખ આયા હએ મકાફેલ એ નેહાં ગમ બાકી—હક.
શાખે ગુલ જર હએ રકીબ ઉસકી હએ ગુલભી કોઇ
ઉશ્ના ખુબ નહી હએ એ ચયાં ખુબ બાકી—હક.

ગાના—૩૭.

અજી જાકે સરદારી લુંભારી છીન શાંન બીગાડું
જાવું માર છોડું ન જા હારે નારી કરે જાગી જાકર.
ગુસ્સા તેરા હએ બની મત છોડ જાકે દે સગન
જરકો બેશક કરદું ખાક છુરી માર હો હલાક
દે ઝટપટ બદખસલત પ્રાંનકા પ્રાંન લાલા—અજી.

ગાના—૩૮.

જાકે વો સુનાઉં બાતે વો બનાઉં આજલું ઉસકી જાન
આગ સુલગાઉં તેગ ચમકાઉં ભેદકો ખોલું બોલવો બોલું
ચએન ન પાવે જાનસે જાવે મસ્તાંની દીવાંની કહેવાંની
ગએબાંની બદજાંની શએતાંની બાંન—જાકે.
શાહકો બહેકાઉં ભડકાઉં મએ જાઉ છોડે નહી
ઉસે કહા વો જાને વાલી
મુજસેકો કહેબાને મુતકારા જીઝકારા કયા જાના
પએછાના કયા જાના પએછાના આજલું ઉસકી જાંન.

ગાના- ૩૯.

આજ નઇ કલીયાં કુલી સબી યહાં—આજ
પ્યારી બાહાર આઇ યાહારી પ્યારી ગુલ ખુશી ખુશી
શાદ જરકા જીઆ દુઆ શુક્ર તેરા હએ બારે ખુદા
સોહે શાદી નાચે ગાવે પ્યારી પ્યારી ગીતયાં—આજ.

ગાના—૪૦.

નહી રાગ કુચ્છ તુમ્હારા હમે ભાઇજી કયા હએ તાંન
દુખે યાં કાન ગાઓ મધમ ખઇવત બન જાએજી—નહી.
રાગકી ખુબ સુનાઇ કએસા ગાના એ બેથાઇ
લાજભી ગવાઇ અચ્છી આબરૂ કમાઇ બેશક
મુજમે હએ દાનાઇ નીચે સુરોંમે જો ગાઇ નાં
પસંદ મુજે આઇ પએસા મએ દું તુમ કો પાઇ
દુર મુવે તું સઓદાઇ જા આ આ આ આ—નહી.
વાહરે લએહાર ગાઉં ભએરવ ઓર મલાર
ગવરી ટોડી દેસ ગંધાર ભીમ પલાસી ઓર
બાહાર સારંગ કાલીનડ કેદાર હોલીસોરંન
ગોંડ મલાર ગાવે જીતની શેણીમાર

હોવે સબકો હમ પતબાર આએસે આનપરે
હીરકાર વાહ આ આ આ આ—નહી.
અએ હસીન મહેજબીન ખુશ નગીન નેકબીન
સભી આઓ દેખો ભાઓ અએસે ભાઓ
આ આ આ આ વાહરે ન્યારે ગાવન હારે હૈ
સારે સુર નાકારે જુઠ વાહીયાત નાલાએક હએ.
તેરી બાત સબકો કર દેંગે હમ માત ગાકે દેખેઉં
મેરે સાથ જો કરો ન મુજસે ધાત તો બતાદુ
ગુનકી બાત ધાતી તુકી હએ બદઝાત બદસીફાત—નહી.

ગાના—૪૧.

મએ બરતર સબ ખઅતી મુજસે
નીડર ગમજે ન કર ગહોર નજર કર—મએ.
સબ હો શહરકી (લંગડી ઘોડી ચટક મટક.
હમસે એ કએસી—મએ.
નાદર દીર તનોમ તના દેરના તદરે દાની.
તદારેદાંની તદાંની તનદેરેનાં દીમદીમ તનનન.
દીમદીમ તનનન તાદીમ તાદીમ તાદીમ તાદીમ
તાદીમ તરરરરર થઇ.—મએ.

ગાના—૪૨.

મેરા સારા કુનબા છુટા છુટા મેરા પ્યારાજી.
છુટા દેસભી છુટા છુટ ગયા ધર ન્યારારે—મેરા.
કરૂ કાએ હાએ મએ ધર૧ જીઆ ના ધીર પ્યારા છુટા જો—મેરા.
આગ વો તનમે નીકલી કષ્ટ કહી ન જાએ
જાએ દુખમે પ્રીત કેરે પલછીન તડપડ હાએ
જંગલે મે ખાક ઉડાઉ રે ઢંડન પ્યારે મએ જાઉરે
પ્યારે કએસે તુજે મએ પાઉરે—ઢંડન.

ગાના—૪૩.

કએદખાંના સઓંપ સાગ કએદીબી સારે
કર તું નીડર સબ વારે વારે નીતયાં રહું રતીયાં જગુ
બતીયાં કરૂ અબ કયારે કયારે—કએદખાંના.
જલડી ખબર જાકે લારે સહેર નગર સુન જારે
હોવત લડાઇ નીત વારે વારે હજ યાં બકારે
મન મારે જારે દેરી જો હોવે તો દેખે દુખ ન્યારે—કએદ

ગાના—૪૪.

ખ્વાબમે પી દરશનકી ઘડી એઇ ખુશ અબહુ
રેહમત રબકી બડી—ખ્વાબમે
જલવા દીખાઇ દીયા નએન સુખી બએ
દાંન કરૂંગી મોતીઅનકી લડી—ખ્વાબમે.

ગાના—૪૫.

ગુંબજ હુવા બાકી કુવા હુએ ના અટકા ના ભટકા
મએ હું જી દસૈગાકા સટકા ન ઝટકા જો પટકા
બનુ કએદીઓંકા માર નીડર રહું મએ
ઉધરભીતાહી ખટકા જો લટકા હું ઝટકા—ઇધર.

ગાના—૪૬.

વો ધતીયાં નીતયાં દીખાઉં માનેરે—વો ધતીઆં.
પાનીકો મએ અગની બનાઉ ઔર પાનીમે અગની લગાઉં
હર દુશમનકો ખાઉં વો ચાલીયા નીતયા
એ પર ઉડના કામ હએ મેરા
સારે ભુતોંમે જી નામ હએ મેરા
મએ તારે ચુન ચુન હએ મેરે હાથ જમાંના દેખેના
તું મેરા સાની હરે છલ યાદ હરબલ યાદ
હર કુલ યાદ હર ગુલ યાદ
લુ પ્રાન આલા લુ પ્રાનવાલા
લુ પ્રાન બાલા—વો ધતીયાં.

ગાના—૪૭.

નુરી નારી કોઇ ગુલસે બહડકે નાહી પ્યારી
બરછી નજર સુંદર મોહે મારી નીયારી—નુરી
સુન અબ જરી જરકી શાન બોલી પ્યારી પરી
નએન બાંન ચમન ફુબન જીતોંકી જાન
સુનલે કહેના જરકા માંન જાનકી સાની
સીઆની ન જાની ન જાનોસે હોગી વો બની
સીઆંની ગુલબીન ન દું સુન જરપર જાન
વોરે મોરી જાન ચંદર માંન નારી—નુરી.

ગાના—૪૮.

પ્યારે વાકે દેખનકો મન ચાહે ખોલે સારા ભેદ
જો ગુલકા હમસે ખુશ હો જરકા ઢેર તું પાએ—પ્યારે વાકે.
મત ઘભરા અબ કાન છેડેગા ગુલકે બદલે ખાર મીલેગા
ધપડ ઘુંસા લાત તું ખાએ તઓઆ તીહલા ખુબ મચાએ
ઉલ્લુકા પઠઠા હએ એ દરોગા કર દેગા એ નાસ સબોંકા
વો ગુલ આપહી આએ—પ્યારે.
લાલ મુજે દો ગુલસે મીલાઊં તોરી જાનકા ભેદ બતાંઉ.
પ્યારી પ્યારી બતીયાં ઉસકી સુનાઉં.
નાદીર દરશન મુજે કરાઉં.
બબલુ ન મુબારક આઉં—પ્યારે.

ગાના—૪૯.

તું મત મારે ટાગાં જાએગા ઊથાં છેસે જરે
વો અબી સબ પાએગા
તઓના હએ અબ છોડો મારો છુટ્યા જાએગા—તું મત મારે.

સુન તું સુરસ બીએં લટક લટક મેરે.
કમતર હોવે કબ છુટકારા માંમાં જાવે સર.
અમ વાંહાં
અએ યારો, જાનેદો નેકી લો છોડદો બારી [illegible]
અબી ગમ ખાએગા.—તુમત મારે.

ગાના—૫૦.

દેશ બદખ્શાંમાં હએ મોરારી પ્યારી સુન તુ
જાનો નાહી ખીંચ લાઇ કીસકી નજર જાઇ—દેશ
હમ વેહસી સુન જાંહાંસોજ હએ સારી મોરી.
સુખ બીસરાઇરી—પ્યારી.

ગાના—૫૧.

જીગે સમાઇ નાકી પ્યારી સુરતીયાં પ્યારી સુરતીયાં.
રસ્કે કમર પગી પતલી કલાઇ ચાંદસે સાફ
સુરતીયા ચમતો—જીગે
અબતો તલબ કીયા મુજે નાને હોંગે યાર ઇસ બનમે
અગતી બરત ગબ તનમે ઇધર ઉધર નજર.
નકર જલડાંસે જાઊં ગુલશનમે—જીગે.

ગાના—૫૨.

યગાના સાહાના જાના શહાનાં જમાનાં સુખાજાન
અએ પરદાન અએ હનનાન અએ મનનાન
ગગરૂ ખુશ સાજે છુમ છુમ બાજે કરમ કરનાં
તારી શાન—પગાંના.
ખુશ હએ સબ યાં સાજ બહાર લાઇ ખુશી નઇ
ગાજ બાદાર કમતર શાદ બહતર શાદ અફસર
શાદ હોઊમીલ ખુશ સારી કુલવારી આંનબાંન
માંન હુઇ જાંન ઈસઆંન—પગાંના.

ગાના—૫૩.

કાટાથી મએ કુલ બઇ તુજ નેકીઅન રંગ
નીતસે નીત પાએ શુંમન જગત હુકુમત દાયમ
ખુદાદે ઇત—કાંટાં.

ગાના—૫૪.

સબ જીતેજી કા ઝઘડા હએ જીરકો મરનાં
માહ નહીં હએ કયા કયા લોભમે જકડા હએ—સબ.—
જીરકો સમજેથે હમ સુલતાં આર અમીરહઝ
હુએ રચાનાં મેરે રચકા જલવા બાકી
માઇ ખજાનાં કીરકા હએ સંગ જાતા દોમજ
કપડા હએ—સબ.

[illegible] આપસે [illegible] હોય
[illegible] ન છોડા [illegible]—સબ.

ગાના—૫૫.

[illegible] આલા નાદર બાલા ના ખુશવાલા
[illegible] ચમન હો અખતર ગુલ હોવે બહતર
[illegible] જો કસતર હર [illegible]—ના ધર.
[illegible] કયું કર કામ હો બહડકર બન ન આએ
[illegible] અબ નાદાંન જાને ન જો કર ઘર
[illegible] હો થાવર દુખીયોકા ઘર ઘર કરદર ગાંન—ના ઘર.

ગાના—૫૬.

જો જો ચાહો પાઓગે દેખો શાહી હુકમ જો માનોંગે
સુખ [illegible] સબ દેખો નીત ખુશ દીલ હો જો ગુન ગાઓગે
[illegible] નીટ ફરમાં હોજો કઓસે સર ફેરંગે
દાતાને શાહ નંગી હએ ભેજા તનમન
[illegible] કુરબા ખીલે સારે ગુલ ન્યારે
સબ તારે માહા પારે દુખહારે ખુશી પ્યારે
દીલ સારે શાદ શાદ શાદ રમ દેવે ખુશી
[illegible] દાતા દેવે ખુશી સદા નીસદીન.
[illegible] સબ દેખે ખીલા—જો જો.

ગાના—૫૭.

ચમકત નીત કુદરત સોહનીયાં જગત ગુન ગાએ
[illegible] રહેમત ઉસકી હર દમ [illegible]
[illegible] નીત સુખ સદા તબલા ચનકા કડાનધા
રામ નામકે સદકે પાયા રાજ તાજ રાજનકી શાંન
[illegible] ખુશ અબહો નાંમ બાજે સુખ તું પળપળ
જુગ જુગ દીન દીન નીસદીન પળ છીન હરઆંન—ચમકત.

ગાના—૫૮.

[illegible] થાઓ જવાંન અબનીટ હએ
[illegible] પીયા જસ્ત જાન—તુરી.
[illegible]
[illegible]
ભગન રહુ [illegible]
[illegible]
[illegible]—તુરી.

[illegible]

માત ... [illegible]
ક્યા પરીર મીલ ગઇ તામે ... [illegible]
ખ્વાબમે અલ્લહડ પનેસે સો રહી હએ ... [illegible]
હો ગયા બેદાર બખ્ત અપનાં જો આનાં હો. ...

ગાના—૬૦.

અરે ઓ પ્યારી કોઇ શએન માંગુ તોરે હાથસે.
સબ કુચ્છ દે મએ લું તુજબીન નાહી રાજી મએ,
દુ તોરી બાતસે—અરે ઓ.
સમજુ યાત્રર હુઇ કીસમત મોરી.
જબ પીયું જામ તોરે હાથસે.
લબોંકે દહનકે બોસે દે તું ખુશીજી.
પાવત ઈસી બાતસે ન ઘાતસે ન ઘાતસે—અરે.

ગાના—૬૧.

તોરી શાંન નીયારી તુહીં દાતા વારી જાઉં
ફજલે આંમસે જગ સુખ પાતા—તોરી.
બાગ બહારો ફૂલ ફૂલ વારી દુન્યાકે સર ક્યારી
તેરી કુદરત હર જુજ કુલમે ઓર સબસે હએ ન્યારી
કરમ કીયા હમ સબકે તુને તુંહી હેગ્રે જગ દાતા
ફજલે આંમસે જગ સુખ પાતા.

